

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617206375
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2617206375.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci o rozvod manželstva navrhovateľky: Mgr. F. X., narodená XX.X.XXXX, bytom K. Y. XXXX/XX, O. Q., zastúpená advokátkou: JUDr. Ľubica Sopková, so sídlom Pribinova 3, Malacky a druhého manžela: B. X., narodený XX.X.XXXX, bytom K. Y. XXXX/XX, O. Q., zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária SODOMA VULGAN, spol. s r.o., Kominárska 2,4, Bratislava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: A. X., narodený XX.X.XXXX, bytom u navrhovateľky, zastúpenému kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Vajanského 17/1, Senica, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 7P/57/2017-115 zo dňa 6.2.2018 vo výroku o výživnom, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom a v závislom výroku o náhrade trov konania r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie manželstvo B. X., nar. XX.X.XXXX a Mgr. F. X., rod. Q., nar. XX.X.XXXX, uzavreté dňa 4.9.1999, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Senica, vo zv. 15, ročník 1999, na str. 120, pod por. č. 78 rozviedol, na čas po rozvode zveril maloletého A. X., nar. XX.X.XXXX, do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia, otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého A. v sume 200,- € mesačne, počínajúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že výživné je ročné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky, styk otca s maloletým A. neupravil a o náhrade trov konania rozhodol tak, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 23 ods. 1, 2, 3, § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, § 52 Civilného mimosporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie pri určení výživného vychádzal zo skutkových zistení, že maloletý navštevuje 1. ročník Súkromnej strednej odbornej školy automobilovej v Bratislave, cez týždeň je ubytovaný na internáte s mesačným poplatkom 37 eur, strava 35 eur a ZRPŠ ročne 50 eur. Vo voľnom čase sa maloletý venuje rybárstvu, lyžovaniu, hrá šachy. S tým spojené poplatky a poplatky v škole doteraz hradili rodičia zo spoločného účtu. Keď odchádza maloletý na internát, otec mu od septembra dáva 20 eur mesačne vreckové. Navrhovateľka tiež uviedla, že mesačné výdavky maloletého sú 100 eur vreckové, 12 eur cestovné v MHD, 200 eur strava mimo školy, školské pomôcky a učebnice 30 eur, lyžovanie počas sezóny 20 eur, oblečenie 80 eur, rybolov 12,50 eur, mobil 20 eur, drogéria, hygiena a čistiace prostriedky 30 eur. Náklady na zdravotný stav maloletého zvýšené nie sú. Navrhovateľka pracuje ako živnostníčka v oblasti sprostredkovania a realít a príjem zo Zmluvy o spolupráci s Y. A. V., s.r.o. zo dňa 7.9.2016 sú vyplatené provízie od 1.2.2017 do 31.1.2018 ako partnerovi predaja vo výške 12.981,61 eur, čo mesačne

zodpovedá sume 1.081,80 € za posledných 12 mesiacov. Navrhovateľka má diagnostikované zhubné nádory prsníka. Druhý manžel je od 1.11.2000 zamestnancom Q. B. W. s pracovným zaradením V. - V. s priemerným čistým mesačným zárobkom 1.272 eur, je poberateľom rodinných prídavkov na jedno dieťa vo výške 23,52 eur mesačne. Výdavky tvrdené druhým manželom mesačne predstavujú cestovné 200 eur, stravné 200 eur, oblečenie 10 eur, kozmetika 15 eur, poistenie auta 9 eur, poistenie osobné 33,06 eur, poistenie osobné maloletého A. 14,41 eur, poistenie osobné 33,19 eur, internát maloletého A. 35 eur, stravné maloletého A. 35 eur, plyn 85 eur, električka 70 eur, pôžička 112,75 eur, sporenie 40 eur, televízia 8 eur, lieky na tlak 40 eur.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie vo vzťahu k určeniu výživného tým, že maloletého zveril na čas po rozvode matke a otcovi určil výživné na dieťa vo výške 200 eur mesačne, pretože vek a potreby dieťaťa takéto výživné odôvodňujú. Ak podľa tvrdenia matky výdavky na maloletého mesačne predstavujú sumu 601,50 eur, po odpočítaní rodinných prídavkov v sume 23,52 eur mesačne, príspevok každého z rodičov potom predstavuje sumu 577,98 eur : 2, teda sa rovná čiastke 288,99 eur. Vzhľadom na preukázané príjmy rodičov je v ich možnostiach a schopnostiach takéto výživné platiť. Pri určovaní výšky výživného od otca súd zohľadnil jeho častý, pravidelný a aktívny záujem o syna, o jeho školu a mimoškolské aktivity. Otec výpismi z účtu preukázal, že každý mesiac na účet maloletého A. odchádza suma 100 eur ako jeho vreckové, synovi dáva ešte vreckové 20 eur mesačne v hotovosti na ďalšie prílepenie, z jeho účtu bol zaplatený dňa 15.12.2017 pre maloletého A. notebook v sume 170 eur, maloletému A. platí sporenie vo výške 40 eur a poisťku 14,41 eur mesačne. Ak teda súd prvej inštancie pripočítal k bežnému výživnému 200 eur mesačne uvádzané sumy, len od otca bude mať maloletý A. mesačne sumu minimálne 300 eur, ktorá suma postačuje spolu s výživným od matky 300 eur mesačne na pokrytie potrieb dieťaťa vo veku 15 rokov.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom podala odvolanie navrhovateľka z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku. K odvolaniu pripojila Prehľad pohybov na účte číslo XXXXXXXXXX/XXXX, Potvrdenie Súkromnej SOŠ automobilovej zo dňa 23.3.2018, Potvrdenie Školského internátu bez datovania. V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie ohľadom zisťovania príjmov druhého manžela a zistil, že jeho čistý mesačný zárobok predstavuje sumu vo výške 1.272 eur, pritom druhý manžel uvádza, že jeho mesačné náklady predstavujú sumu vo výške 940,41 eur, ktoré však žiadnym relevantným spôsobom nezdôvodnil a napriek tomu ich súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní v rozpore so zákonom zohľadnil. Od januára 2018 druhý manžel prestal hradiť náklady na internát pre maloletého vo výške 35 eur mesačne, stravu v škole maloletému vo výške 35 eur mesačne, poskytovať maloletému vreckové vo výške 100 eur a rovnako vreckové vo výške 20 eur mesačne. Navyše navrhovateľka má dôvodné podozrenie, že keď druhý manžel neuhrádza takpovediac nevyhnutné platby v prospech maloletého (internát, obedy, vreckové zasielané na účet, slúžiace na nákup stravy na internáte), je viac ako pravdepodobné, že neuhrádza a ani nebude v budúcnosti uhrádzať ani ostatné náklady, ktoré mu súd prvej inštancie zohľadnil pri určení výživného, teda poistenie v sume 14,41 eur a sporenie v sume 40 eur mesačne. Navrhovateľka má príjem len zo samostatne zárobkovej činnosti na základe Zmluvy o spolupráci so spoločnosťou Y. A. V., s.r.o., z ktorej navrhovateľka dosiahla zisk vo výške 12.981,61 eur brutto, čo mesačne zodpovedá sume vo výške 1.081,80 eur brutto a vo výške 782 eur netto (po odrátaní výdavkov na sociálne poistenie, na zdravotné poistenie, daň z príjmu a povinné poplatky franšízistovi). Mesačné náklady navrhovateľky predstavujú celkom sumu 784,70 eur. Z uvedeného vyplýva, že príjem navrhovateľky ledva pokrýva jej pravidelné mesačné výdavky. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške výživného nezohľadnil fakt, že navrhovateľka sa o maloletého osobne stará, nezobral do úvahy nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľky a s tým súvisiace obmedzené možnosti vykonávať doterajšiu prácu. Navrhovateľka v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že podľa zaužívanej súdnej praxe výživné má predstavovať približne 25% až 35% z dosahovaného príjmu výživou povinnej osoby, avšak podľa napadnutého rozhodnutia, sa druhému manželovi z príjmu odobralo len 15,72 %. Navyše výlučne navrhovateľka a jej rodičia momentálne zabezpečuje športové a voľno časové vyžitie maloletému, napriek príslubu druhého manžela, ktorý za posledný rok maloletého nevzal na žiadnu voľno časovú aktivitu, ani mu na ňu finančne neprispel. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o výške výživného zmenil tak, že zaviazá druhého manžela platením výživného na maloletého vo výške 400,- Eur mesačne vopred.

6. Druhý manžel a kolízny opatrovník odvolanie nepodali.

7. K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril druhý manžel. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nesúhlasí s tvrdením navrhovateľky, že má možnosť privyrobiť si k mesačnému zárobku. On pracuje ako zamestnanec Q. B. W. s pracovným zaradením V. - V. a toto pracovné zaradenie vylučuje v zmysle zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície akékoľvek podnikanie, prípadne vznik iného pracovného pomeru. Všetky skutočnosti uvádzané druhým manželom, ktoré boli dôležité pre rozhodnutie vo veci, boli riadne preukázané. Mnohé tvrdenia navrhovateľky boli nepodložené, neodôvodnené alebo zavádzajúce. Čo sa týka zhoršeného zdravotného stavu navrhovateľky uviedol, že jej tvrdenia sú čisto subjektívne, pričom navrhovateľka nijakým spôsobom nepreukázala, že by jej údajný zhoršený zdravotný stav mal preukázateľný dopad na jej finančnú situáciu. Stanovené výživné je na úrovni potrieb dieťaťa vo veku maloletého a zodpovedajúcim nárokom na jeho riadny fyzický a psychický rozvoj. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

8. K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril kolízny opatrovník. Vo vyjadrení uviedol, že vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré boli rozhodujúce na samotné rozhodnutie vo veci. Žiada rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

9. K vyjadreniu druhého manžela k odvolaniu sa vyjadrila navrhovateľka. K vyjadreniu pripojila Fotografie, Prehľad pohybov na účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, Detail poistnej zmluvy pre AK, Pokladničné bloky, Výpisy z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Vo vyjadrení uviedla, že v konaní pred súdom prvej inštancie jednoznačne a nad všetku pochybnosť preukázala skutočnú (reálnu) výšku svojho príjmu, no napriek uvedenému nebola táto skutočnosť súdom prvej inštancie v rozhodnutí akceptovaná. Navrhovateľka intenzívne navštevuje s maloletým lekárov za účelom odhalenia diagnózy a stanovenia správnej liečby. Napriek viacerým vyšetreniam a negatívnym výsledkom krvných testov a moču aktuálne lekári nevedia zaujať stanovisko k účinnej liečbe rán vznikajúcich na nohách maloletého, preto navrhovateľka skúša rôzne alternatívne postupy, ktoré by viedli k zlepšeniu stavu. Navrhovateľka predložila súdu prvej inštancie všetky doklady, ktoré preukazovali výšku jej príjmov. Rovnako predložila svoj výpis z účtu na preukázanie výšky výdavkov, ako aj výpis z účtu svojich rodičov, ktorý zaplatili za navrhovateľku poplatky za stravu a internát maloletého, ako aj poistné za posledné dva mesiace, nakoľko navrhovateľka v tom čase nedisponovala dostatkom finančných prostriedkov. Druhý manžel prisľúbil maloletému, že mu bude poskytovať mesačne vreckové vo výške 100 eur, prisľubu uveril aj súd prvej inštancie, keďže túto sumu mu zarátal do poskytovaného výživného, avšak po vynesení rozsudku súdom prvej inštancie druhý manžel prestal maloletému vreckové platiť. Druhý manžel neprejavuje žiadny záujem o návštevu rodičovských združení v škole, neprejavuje žiadny aktívny záujem na trávení spoločného času s maloletým, pri pobyte u neho trávi maloletý čas pozeraním televízie a hraním počítačových hier. Napriek tomu, že maloletý trpí dyslexiou a dysgrafiou, pri ktorej je potrebný nevyhnutný dozor a pomoc rodiča pri prepisovaní poznámok, druhý manžel mu nikdy nepomôže pri učení a príprave do školy. Zotrvala na návrhu na zmenu rozsudku súdu prvej inštancie podľa jej odvolania.

10. K vyjadreniu navrhovateľky k vyjadreniu druhého manžela k odvolaniu sa vyjadril druhý manžel. Vo vyjadrení uviedol, že je nelogické, že navrhovateľka predkladá dôkazy, ktoré nepredložila v konaní pred súdom prvej inštancie a celá jej snaha pôsobí ako umelé navyšovanie nákladov na maloletého. Podotýka, že u neho sa vyskytli vážne zdravotné problémy, ktoré pravdepodobne budú mať za následok ukončenie profesionálnej kariéry v policajnom zbore, čím sa jeho čistý mesačný príjem značne zníži. Zotrval na požiadavke potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom a v závislom výroku o náhrade trov konania zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

12. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o rozvode manželstva navrhovateľky a druhého manžela a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu pochádzajúcemu z ich manželstva. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku o výživnom manželstvo navrhovateľky a druhého manžela rozviedol, maloletého zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky, druhému manželovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého v sume 200 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, styk druhého manžela s maloletým neupravil a napokon rozhodol, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania. Odvolaním navrhovateľky bol rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý vo výroku o výživnom. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody navrhovateľky predstreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na určenie výživného v rozsahu 200 eur mesačne určenom súdom prvej inštancie, keď odvolacie dôvody navrhovateľky smerovali proti výške výživného pre maloletého určeného súdom prvej inštancie.

13. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

16. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných

rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

17. Z obsahu spisu v prejednávanej veci však nemožno vyvodíť, že by súd prvej inštancie posudzoval vec dôsledne, a že by tomu dostatočne prispôbil i postup pri dokazovaní. Vykonané dokazovanie o pomeroch navrhovateľky a druhého manžela a maloletého nezodpovedá tomu, aby na jeho základe mohol byť súdom prvej inštancie vyslovený záver o určení povinnosti druhého manžela platiť výživné na maloletého vo výške 200 eur mesačne. Súd prvej inštancie sa nie dostatočne sústredil na zistenie príjmu navrhovateľky, opodstatnenosť výdavkov uvádzaných druhým manželom, ako i na zistenie životnej úrovne rodiny. Súd prvej inštancie nezisťoval komplexne majetkové a zárobkové pomery navrhovateľky, teda nezisťoval aký je reálny čistý mesačný príjem navrhovateľky zo živnosti a uspokojil sa len s Potvrdením o vyplatených províziách za sprostredkovanie predaja od Y. A., s.r.o. zo dňa 2.2.2018, hoci z jeho obsahu je zrejmé, že sa jedná o príjem navrhovateľky pred zdanením a zaplatením odvodov do zdravotnej a sociálnej poisťovne. Rovnako sa súd prvej inštancie dôsledne nezaoberal výdavkami navrhovateľky a maloletého, hoci ich navrhovateľka podrobne vyčíslila v jej vyjadrení zo dňa 27.11.2017 (zopakovala v odvolaní), keď súd prvej inštancie v rozsudku špecifikoval výdavky maloletého (odsek 8.) a výdavky druhého manžela (odsek 11.), avšak s tvrdenými výdavkami navrhovateľky podloženými aj ňou predloženými listinnými dôkazmi sa nevysporiadal. Príjmy navrhovateľky neboli správne zistené, výdavky navrhovateľky neboli zohľadnené a nebola posudzovaná ani opodstatnenosť výdavkov tvrdených druhým manželom.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že mimosporové konanie je typické dominanciou princípu oficiality a princípu materiálnej pravdy. Tieto vyžadujú od súdu, aby zistil skutočný stav vecí, teda v rámci dokazovania sa nemôže spoliehať len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikuje sa vyšetrovací, resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. Preto je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci konania, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu vecí.

19. Povinnosťou súdu prvej inštancie v intenciách vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu je komplexne vyhodnotiť pomery účastníkov konania, zistiť príjmy rodičov maloletého dieťaťa, ale aj ich výdavky a posúdiť ich opodstatnenosť. V zmysle vyhľadávacej zásady, vzťahujúcej sa na nesporové konania, je potrebné objektivizovať príjmy a ustáliť zárobkové a majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

20. Súd prvej inštancie tiež vec nesprávne právne posúdil. Výživné otca pre maloletého v sume 200 eur mesačne tak, ako rozhodol súd prvej inštancie, predstavuje 15,7 % z priemerného čistého mesačného príjmu druhého manžela vo výške 1.272 eur. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe by sa výživné zamestnaného rodiča malo pohybovať v rozpätí 20 - 30% jeho priemerného čistého mesačného príjmu (samozrejme s možnosťou rôznych modifikácií najmä v závislosti na počte vyživovacích povinností či potrebách jednotlivých výživou oprávnených, ale aj povinných osôb), ktorému východisku pri rozhodovaní o výške výživného však nezodpovedá súdom prvej inštancie určené výživné. Rozhodovanie v súlade s ustálenou judikatúrou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty, vyjadreného v Čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku. Účastníci konania legitímne očakávajú, že ich vec bude rozhodnutá za obdobnej skutkovej a právnej situácie rovnakým spôsobom. Dôkazom, že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou o tejto otázke, je množstvo rozhodnutí tunajšieho súdu s vyslovením rovnakého právneho názoru o určení výšky výživného v rozsahu 20% - 30% z netto príjmu výživou povinného rodiča (samozrejme v závislosti od individuálnych okolností konkrétneho prípadu), napr. rozhodnutia č. k. 24CoP/104/2017-356 zo dňa 6.9.2017, č. k. 24Co/385/2016-167 zo dňa 15.2.2017, č. k. 25CoP/54/2016-241 zo dňa 8.2.2017, č. k. 25CoP/17/2016-52 z 28.9.2016, č. k. 24CoP/30/2017-361 zo dňa 5.4.2017, č. k. 26CoP/17/2016-98 zo dňa 27.9.2016, č. k. 26CoP/32/2015-143 zo dňa 22.12.2015, č. k. 26CoP/12/2013-80 zo dňa 20.5.2014, č. k. 11CoP/10/2016-101 zo dňa 16.3.2016, č. k. 10CoP/33/2015-209 zo dňa 27.1.2016.

21. Napokon pozornosti súdu neunikla ani vada pri formulácii závislého výroku o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie síce rozhodovanie o náhrade trov konania právne zdôvodnil použitím ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, avšak uvedený výrok nepresne formuloval. Správne mal byť totiž formulovaný výrok v zmysle zákonnej dikcie tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

22. V súhrne vzhľadom na uvádzané sa tak vec dostala do takej polohy, v ktorej by náprava pochybení súdu prvej inštancie vyžadovala takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie (úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania a nie vykonávanie základného dokazovania).

23. Keďže s poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie náležitým nezisťovaním všetkých relevantných okolností potrebných pre posúdenie pomerov účastníkov konania, pričom nevykonal i ďalšie dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a tým neposúdil všetky do úvahy prichádzajúce rozhodné okolnosti daného prípadu, čím potom vec i nesprávne právne posúdil, odvolací súd s použitím ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom, vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého), zrušil a vec mu vrátil v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

24. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, bude opätovne vec v zrušenom výroku o výživnom posúdiť, vrátane doplnenia dokazovania v naznačenom smere, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 Civilného sporového poriadku, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty navrhovateľky, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom po zvážení všetkých preukázaných okolností daného prípadu vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť.

25. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

26. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).